

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **L. M.**, zast. JUDr. Janem Gallivodou, advokátem, se sídlem v Plzni, Nerudova 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 5/2004 – 86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 5. 1. 2004 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2003, č. j. OAM-4939/VL-03-ZA07-2003, jímž bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyni neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a současně bylo rozhodnuto tak, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona, v platném znění.

Krajský soud v Brně napadeným rozsudkem ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 5/2004 - 86 žalobu zamítl a současně vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odměnu soudem ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Aleně Kružíkové, advokátce, se sídlem v Brně, Příkop 2a, stanovil ve výši 1075 Kč, kterou jí posléze vyplatil z účtu tohoto soudu. Ve shodě se správním orgánem krajský soud dovodil, že žalobkyně žádný z důvodů uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu nespĺňuje a že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného zcela odpovídá podkladům, které byly v průběhu správního řízení shromážděny, zejména i obsahu výpovědí žalobkyně. Žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Rozsudek byl doručen právní zástupkyni stěžovatelky dne 5. 8. 2005 na adresu sídla advokátní kanceláře [§ 48 písm. b) o. s. ř.].

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka prostřednictvím nově zvoleného právního zástupce JUDr. Jana Gallivody, advokáta v Plzni, Nerudova 5 (plná moc k zastupování stěžovatelky je ze dne 5. 9. 2005) kasační stížnost s návrhem na přiznání jejího odkladného účinku. V té zástupce stěžovatelky uvádí, že rozsudek Krajského soudu v Brně byl stěžovatelce doručen do vlastních rukou dne 24. 8. 2005. Důvody, pro které je napadán,

budou doplněny k výzvě soudu. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 a § 73 zákona č. 150/2002 Sb. (soudního řádu správního – dále jen s. ř. s.) odůvodnila stěžovatelka tím, že právní následky rozsudku, proti kterému kasační stížnost směřuje, by jí způsobily nenahraditelnou a nevratnou újmu, přičemž přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně byl doručen soudem ustanovené zástupkyni stěžovatelky Mgr. Aleně Kružikové, v souladu s ustanovením § 48 písm. b) o. s. ř. (použitelného pro toto řízení podle § 64 s. ř. s.), jak vyplývá ze záznamu na dodejce od obálky, v níž byl rozsudek doručován, dne 5. 8. 2005. Rozsudek obsahuje řádné poučení o možnosti podání kasační stížnosti jakož i o lhůtě dvou týdnů po doručení rozsudku, v níž je možno kasační stížnost podat podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. Obsahuje též řádné poučení o místu, kde je třeba tak učinit, tj. u Krajského soudu v Brně s tím, že o kasační stížnosti rozhodne Nejvyšší správní soud. Obsahuje též poučení, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, nemá-li stěžovatel sám, či jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovené tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl zástupkyni stěžovatelky doručen do vlastních rukou v pátek dne 5. 8. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala tudíž běžet dnem následujícím a skončila v pátek dne 19. 8. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pátek – se svým označením shoduje s označením dne, který určil počátek lhůty, jímž je den doručení napadeného rozsudku zástupkyni stěžovatelky, tedy pátek 5. 8. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději v pátek 19. 8. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla předána k poštovní přepravě Krajskému soudu v Brně na poště D. 1 až dne 5. 9. 2005, jak o tom svědčí otisk razítka uvedené pošty na obálce, v níž byla písemnost odeslána. Tomu ostatně také koresponduje datum sepisu kasační stížnosti – 5. 9. 2005. Stalo se tak nepochybně po uplynutí zákonem stanovené lhůty k jejímu podání a tudíž opožděně. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že fakticky převzala stěžovatelka (jak to tvrdí v kasační stížnosti) napadený rozsudek až dne 24. 8. 2005 (zřejmě od své předchozí právní zástupkyně), neboť podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s., má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci. Tento postup

Krajský soud v Brně v projednávané věci dodržel. Lhůtu k podání kasační stížnosti tudíž není možno počítat až od doby, kdy od své právní zástupkyně stěžovatelka fyzicky rozhodnutí převzala, neboť rozhodující pro posouzení otázky dodržení lhůty je doručení písemnosti její zástupkyni.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně a Nejvyšší správní soud ji proto musel v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou odmítnout. Za této situace se pak již z důvodu nadbytečnosti nemohl zabývat a nezabýval se návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V souladu s tímto závěrem Nejvyššího správního soudu je ostatně i postup krajského soudu, který po zjištění opožděnosti podané kasační stížnosti již nevyzýval nově zvoleného právního zástupce stěžovatelky k jejímu doplnění, neboť by to bylo nadbytečné a neekonomické.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu